

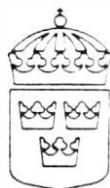
Motion till riksdagen

1989/90:So476

av Ragnhild Pohanka och Anita Stenberg

(båda mp)

Utbildningstjänster i ortopedisk medicin m.m.

Mot.
1989/90
So476-482

Rörelse- och stödjeorganens sjukdomar kostar i dag samhället 28 miljarder kronor om året. Det är oerhört viktigt att dessa kostnader nedbringas. Då krävs det att de kunskaper i ortopedisk medicin som finns inom läkar- och sjukgymnastkåren tas till vara. Då skulle tusentals ryggpatienter få hjälp. Utan ortopedisk medicin står den svenska sjukvården inför fortsatta långtidssjukskrivningar när det gäller flertalet kroniska och akuta ryggåkommor.

I Säter i Dalarna på Skönviks Rehabcenter arbetar ortopedmedicinskt utbildad personal med stöd av landstinget. Man har där uppnått mycket fina resultat med sin ryggskola och sina behandlingar.

Alternativmedicinutredningen gav mycket litet, när det gäller behandlingen av belastnings- och skelettskador. Legitimationen till naprapaterna fick inget gehör.

Vad ortopedmedicinerna behöver är socialstyrelsens godkännande av sin specialitet och därmed sin godkända specialistkompetens.

Ortopedisk medicin lärs inte ut i den svenska grundutbildningen för läkare. Den förekommer heller inte i de etablerade läkarspecialiteterna, endast som vidareutbildningskurser, som till stor del anordnas i socialstyrelsens regi. Ortopedisk medicin har inte ännu erhållit status av egen specialitet.

Definition: Ortopedisk medicin är inriktad på att diagnosticera och behandla smärtsamma tillstånd i rygg och leder med tyngdpunkt på funktionen. Den kan ses som en brygga över ett ingenmansland mellan de traditionella specialiteterna ortopedi, neurologi och reumatologi, vilka helt övervägande behandlar sjukliga förändringar i organ och strukturer, inte funktionen. Det stora flertalet smärttillstånd beror dock ej på dylika sjukliga förändringar utan på funktionsstörningar i för övrigt friska leder, muskler och andra vävnader.

Ortopedmedicinaren arbetar med gängse undersökningsmetoder, som kompletteras med en specifik manuell undersökningsteknik. Otaliga patienter vet vad en sådan teknik betyder. Till dess ortopedmedicinerna får sin legitimation och behandlingen därmed automatiskt faller under försäkringskassans betalningsområde bör specialistvårdstaxan så anpassas att patienterna får ekonomisk möjlighet att tillgodogöra sig denna behandling.

a) Det finns inga utbildningstjänster i ortopedisk medicin i den offentliga sjukvården. Därför kan ingen läkare utan stora ekonomiska uppoffringar utbilda sig i ortopedisk medicin.

- b) De som trots detta utbildat sig i ämnet och vill arbeta inom området har svårt att klara sig ekonomiskt då specialistvårdstaxan ej är anpassad för behandlingen.
- c) Den viktiga utvärderingen av metoderna blir eftersatt, ingen institution tar ansvar för forskning och utveckling på området.
- d) De flesta läkare får gå hela sin grund- och specialistutbildning utan att komma i kontakt med ämnet.

Mot. 1989/90
So476

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen beslutar att utbildningstjänster i ortopedisk medicin inrättas.

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att läkare med utbildning i ortopedisk medicin erhåller specialistkompetens.

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att specialistvårdstaxan bör anpassas så att privatpraktiserande läkare kan ge patienterna ekonomisk möjlighet att tillgodogöra sig behandling i ortopedisk medicin.¹]

3. att riksdagen beslutar att en statlig vidareutbildning för sjukgymnaster i ortopedisk medicin inrättas.

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att sjukgymnaster med examen i ortopedisk medicin bör få ta ut en högre taxa för tidskrävande ortoped medicinska undersökningar och behandlingar.¹]

Stockholm den 23 januari 1990

Ragnhild Pohanka (mp)

Anita Stenberg (mp)

¹ 1989/90:St301